

Sygn. akt II K 399/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Przemysław Kowalski

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Śnieg

po rozpoznaniu w dniach: 28.05.2015, 28.08.2015, 13.10.2015r

sprawy:

M. S. s. S. i E. zd. W., ur. (...) w K., zam. K., ul. (...), nie karany

Oskarżonego o to, że:

w dniu 10 grudnia 2013 r w K., działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 09 listopada 2011 r w sprawie I C 426/09 i uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela – B. S. (1), dokonał darowizny składników swojego majątku w postaci udziałów we współwłasności samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...), czym działał na szkodę wierzyciela B. S. (1)

tj. o czyn z art. 300 § 2 kk

I.Oskarżonego M. S. uznaje za winnego przestępstwa z art. 300 § 2 kk popełnionego w sposób wyżej opisany i za to na podstawie art. 300 § 2 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 71 § 1 kk, art. 33 § 1,3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

II.Na podstawie art. 69 § 1,2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej powyżej warunkowo zawiesza wobec oskarżonego na okres 2 (dwóch) lat próby.

III.Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat M. K. kwotę 723, 24 złote tytułem zwrotu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu.

IV.Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata R. m. (...)kwotę 723, 24 złote tytułem zwrotu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę ustanowionego z urzędu.

V.Na podstawie art. 627 kpk zasadza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania , za wyjątkiem opłaty.

SSR Przemysław Kowalski

Sygn. akt II K 399/15

UZASADNIENIE

Oskarżony M. S. jako osoba nieletnia - dopuścił się czynu karalnego przewidzianego w art. 158 § 1 k.k. polegającego na tym ,że w dniu 22 czerwca 2009 r. około godziny 22.50 w K. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. T., D. T. i A. S. dokonał pobicia pokrzywdzonego B. S. (1) w ten sposób, że uderzał go pięściami po głowie, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci: złamania żuchwy, które to obrażenia spowodowały

naruszenie czynności narządu ciała na czas dłuższy niż 7 dni i za to postanowieniem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25.09.2009r. sygn. III R Now 137/09 - na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy o postępowaniu wobec nieletnich udzielono mu upomnienia (k. 11).

Nadto, w związku z ww. postanowieniem ,po wytoczeniu powództwa przez B. S. (1) – oskarżony M. S. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt I C 426/09 został zobowiązany do zapłaty solidarnie z A. T. na rzecz B. S. (1) kwoty 30.000 zł, zastrzegając przy tym, że odpowiedzialność ww. pozwanych jest solidarna z odpowiedzialnością D. T. wynikającą z wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 24 sierpnia 2009 r. sygn. akt VII K 1164/09 i z dodatkową odpowiedzialnością A. S. wynikającą z wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 29 lipca 2001 r. sygn. akt VII K 204/10 (k.9) .

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 19.12.2011r. sygn. I C 426/09 (k.19) – wyrokowi Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 09.11.2011r. nadano z dniem 20.12.2011r. klauzulę wykonalności (k.9 v) .

M. S. nie uregulował dobrowolnie obowiązku zapłaty kwoty 30.000 zł. nałożonego na niego i pozostałych dłużników. Obowiązku tego nie dopełnili również pozostali dłużnicy solidarni. W związku z powyższym przeciwko w/w dłużnikom wszczęto postępowanie egzekucyjne, które toczyło się przed asesorem komorniczym przy Sądzie Rejonowym w Koninie - E. S. pod sygn. akt KM 2293/13.

W stosunku do M. S. postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte w dniu 3 grudnia 2013 r. (k.17 - 18) Tego samego dnia komornik wystawił dokumenty : wzywające oskarżonego do stawienia się w kancelarii oraz do złożenia oświadczenia majątkowego (k. 18 akt ;k.6-7 akt komorniczych Km 2293/13) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przeciwko M. S. wraz z wezwaniami zostało doręczone temuż oskarżonemu w dniu 11 grudnia 2013 r. (k. 79).

W tym czasie M. S. wspólnie ze swoim ojcem S. S. (2) - był współwłaścicielem samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...) nabytego na podstawie umowy kupna - sprzedaży z dnia 18 czerwca 2013 r. pomiędzy S. U. a S. S. (2) i M. S.. W dniu 19 czerwca 2013 r. do Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Miasta K. wpłynął wniosek S. S. (2) o zarejestrowanie przedmiotowej umowy wraz z pełnomocnictwem wystawionym w dniu 19 czerwca 2013 r. przez oskarżonego M. S. do załatwienia formalności związanych z rejestracją tego samochodu. Decyzją administracyjną nr WK.5410.1. (...)2013.KS z dnia 19 czerwca 2013 r. czasowo zarejestrowano ww. pojazd mechaniczny z tablicami rejestracyjnym (...). (k.40-49)

Powziąwszy w dniu 11.12.2013r. wiedzę o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i chcąc uniknąć prowadzenia egzekucji w stosunku do posiadanego przez siebie prawa współwłasności 1/2 samochodu marki O. (...) ,oskarżony podjął szereg działań polegających na udaremnieniu postępowania egzekucyjnego i tak : w dniu 12.12. (...) do Wydziału Komunikacji tut. Urzędu Miasta K. ,(a więc 1 dzień po doręczeniu M. S. zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przeciwko niemu, co nastąpiło 11.12.2013r) , wpłynął wniosek S. S. (2) (ojca oskarżonego) o dokonanie zmiany w dowodzie rejestracyjnym w pojeździe marki O. (...) nr rej. (...) poprzez wykreślenie współwłaściciela M. S. z uwagi na zawartą umowę darowizny opatrzoną datą 10 grudnia 2013 ,pomiędzy M. S. a S. S. (2). Do przedmiotowego wniosku załączono kopię ww. umowy darowizny datowanej na 10.12.2013r., zgodnie z którą M. S. podarował swojemu ojcu S. S. (2) 1/2 udziałów w prawie własności pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), rok produkcji 2008 r., oświadczając, że w dacie dokonywania darowizny wartość przedmiotu darowizny wynosiła 9000 zł. Decyzją administracyjną z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie nr WK.5410.2. (...)2013.MS dokonano wpisu aktualnego właściciela przedmiotowego samochodu w osobie S. S. (2) (k. 50-53 akt).

Natomiast w odpowiedzi na odebrane w dniu 11.12.2013r. wezwania od komornika – w dniu 17.12.2013r. oskarżony nadesłał na adres kancelarii komorniczej oświadczenie majątkowe datowane także na dzień 17.12.2013r. z ,którego wynika ,że nie posiada jakiegokolwiek majątku (k. 10 akt komorniczych Km 2557/09)

W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Koninie bezskutecznie skierował egzekucję do rachunku bankowego dłużnika M. S. prowadzonego w (...) Banku S.A. z siedzibą

w (...) S.A. Zajęto również wynagrodzenie za pracę dłużnika M. S. z tytułu jego zatrudnienia w E. K. M. - również wypadło ono bezskutecznie. Nie ustalono innych składników mienia ruchomego lub nieruchomości stanowiących własność dłużnika, które mogłyby podlegać egzekucji. (k.64).

W toku prowadzonej egzekucji pokrzywdzony B. S. (1) poinformował Komornika o tym, że M. S. jest właścicielem samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...) i wniósł o przeprowadzenie egzekucji z tego majątku dłużnika (k.64 akt).

Egzekucja praw majątkowych z w/w samochodu okazała się bezskuteczna z uwagi na wyzbycie się przez oskarżonego 1/2 udziału we własności O. (...) w formie darowizny na rzecz swojego ojca.

W dniu 13 maja 2014 r. pokrzywdzony B. S. (1) rozszerzył wniosek egzekucyjny przeciwko dłużnikom: A. T., D. T. i A. S.. Egzekucja prowadzona wobec A. S. wypadła bezskutecznie, albowiem dłużnik nigdzie nie pracował, nie prowadził działalności gospodarczej i pozostawał na utrzymaniu matki oraz nie posiadał żadnego majątku w postaci samochodów, akcji, obligacji, kosztowności, nieruchomości. W toku prowadzonego postępowania komorniczego Komornik dokonał również bezskutecznego zajęcia wynagrodzenia za pracę dłużnika D. T. - gdyż ww. dłużnik nie pozostawał już w stosunku pracy. Egzekucja w miejscu zamieszkania D. i A. T. także wypadła bezskutecznie, albowiem lokal pod adresem zamieszkania dłużników należał do Spółdzielni (...), a w jego wnętrzu nie ujawniono żadnych ruchomości o wartości handlowej podlegającej egzekucji (k. 64 v akt).

W dniu 04.06.2014r. pokrzywdzony złożył w K. K. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa (k. 1-2)

Postanowieniem z dnia 03.02.2015r. komornik przy SR Konin umorzył postępowanie egzekucyjne przeciwko M. S. , a także przeciwko A. S. oraz A. i D. T. - z uwagi na bezskuteczność egzekucji (k. 97-99 akt ; k. 130 akt komorniczych). Skutkiem działań oskarżonego było niemożność przeprowadzenia egzekucji na rzecz wierzyciela B. S. (1) z powodu braku składników majątku dłużnika, a w dalszej kolejności udaremnienie wykonania orzeczeń Sądu Rejonowego w Koninie, na podstawie których rzeczowa egzekucja została wszczęta.

Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego – B. S. (1) wytoczył przeciwko S. S. (2) (ojcu oskarżonego) powództwo o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną. Postanowieniem z dnia 23.09.2015r., sygn. I C 1873/15 Sąd Rejonowy w Koninie wydał postanowienie zabezpieczające w/w powództwo na mocy którego zakazano S. S. (2) sprzedaży 1/2 udziału samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej (...), który to udział wcześniej był własnością dłużnika tj. oskarżonego M. S. (k.190).

M. S. posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu kucharz, kawaler, bezdzietny, obecnie bezrobotny, bez majątku / k. 106-108/, Do tej pory nie był karany sądownie./k. 109 /.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o zeznania B. S. (1) (k. 2 w zw z k. 166, 192v) ,E. S. (k.92 w zw z k. 192v) ,A. T. (k.56 w zw z k. 183v) ,D. T. (k.57 w zw z k. 166) oraz dokumenty zebrane w sprawie oraz aktach komorniczych w postaci : dokumentacji z Wydziału Komunikacji dot.samochodu marki o. (...) o nr rej. (...) (k.7 ,41- 53) ,kopii akt komorniczych KM 2293/13 (k. 12-18, 70-79,97-99) ,odpisów wyroków i postanowień Sądu Rejonowego w Koninie (k.9-11, 19-27, 190-191) ,karty karnej (k. 186) oraz dokumentów zawartych w aktach komorniczych Km 2293/13 ujawnionych na rozprawie (k. 193)

M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Odmówił składania wyjaśnień i odpowiadał tylko na pytania obrońcy. Podał ,że darowizny samochodu dokonał na rzecz jego ojca, gdyż on był jego współwłaścicielem. W chwili kupna za cały samochód zapłacił jego ojciec z własnej kieszeni. On został dopisany do prawa własności samochodu tylko po to, żeby rosły mu zniżki na składki komunikacyjne. Wydaje mu się, że jego ojciec nie wiedział, że przeciwko oskarżonemu toczy się egzekucja komornicza. gdyż nie otwierał jego poczty. Oskarżony natomiast dowiedział, że toczy się postępowanie egzekucyjne dopiero po tym jak przeniósł własność samochodu na ojca (k.165v).

O ile wiarygodnymi są wyjaśnienia oskarżonego w zakresie samego faktu dokonania darowizny 1/2 udziału współudziału w prawie własności do samochodu na rzecz jego ojca – gdyż znalazły potwierdzenie w pisemnej umowie datowanej na dzień 10.12.2013r. (k.51) , to tłumaczenie w/w jakoby dowiedział się o toczącym postępowaniu komorniczym już po przeniesieniu w/w prawa współwłasności stanowi jedynie przyjętą linię obrony i próbę ekskulpacji nagannego zachowania.

Wskazać należy ,że wyjaśnienia oskarżonego wskazującego na własną niewiedzę co do wierzytelności na rzecz pokrzywdzonego oraz jej egzekucji – są sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Z chwilą wydania bowiem orzeczenia Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 09 listopada 2011 r. w sprawie I C 426/09 na mocy którego zasądzono od M. S. na rzecz B. S. (1) zapłatę kwoty 30 tys. solidarnie z innymi dłużnikami ,któremu to wyrokowi w dniu 20.12.2011r. nadano klauzulę wykonalności – na oskarżonym M. S. ciążył obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 30 000 zł solidarnie z pozostałymi dłużnikami.

Powyższe prowadzi do jedyne go logicznego wniosku ,ze już po wydaniu w/w wyroku w sprawie cywilnej, a następnie po nadaniu klauzuli wykonalności – dłużnik M. S. nabywając wspólnie z ojcem w czerwcu 2013r. samochód marki O. (...) ,miał pełną świadomość ,że mienie to w przypadku braku innego majątku - będzie podlegało egzekucji w przypadku niewywiązania się z obowiązku zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 30 tys złotych.

W tym miejscu zaznaczyć trzeba ,że tłumaczenie oskarżonego jakoby całą sumę kupna pojazdu wyłożył jego ojciec ,jest gołosłowne w świetle niepotwierdzenia powyższego przez S. S. (2) odmawiającego składania zeznań (k.183v) ,a nadto nie ma jakiegokolwiek znaczenia dla jego odpowiedzialności cywilnej i karnej ,wobec faktu ,że zapisy umowy kupna pojazdu przez S. i M. S. ,w której obaj figurują jako współwłaściciele O. (...) - nie była w jakikolwiek sposób kwestionowana przez którąkolwiek ze stron i stała się podstawą do dokonania stosownych wpisów w zakresie prawa własności w rejestrach Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Miasta K. (k.41-49).

Wreszcie analiza dat : poinformowania oskarżonego o wszczęciu egzekucji oraz daty zgłoszenia darowizny udziału prawa własności do Wydziału Komunikacji ,prowadzić musi do wniosku ,że przeniesienie przez oskarżonego prawa 1/2 udziału własności O. (...) na ojca – nie było przypadkowe ,a nastąpiło po uzyskaniu wiedzy o wszczęciu postępowania komorniczego i umyślnie zmierzało do udaremnienia zaspokojenia wierzyciela z posiadanego przez siebie majątku. Z dokumentów uzyskanych z Wydziału Komunikacji wynika ,że zgłoszenie darowizny udziałów we własności samochodu O. (...) nastąpiło w dniu 12 grudnia 2013 r. (k.50) , a więc następnego dnia po doręczeniu M. S. zawiadomienia o wszczęciu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego - co nastąpiło w dniu 11.12.2013r. (k. 18 akt , k.6-7 akt komorniczych Km 2293/13 ,k.79 akt)

Powyższe wskazuje ,że umowa darowizny datowana na dzień 10 grudnia 2013 r. - została antedatowana przez oskarżonego i sporządzona bezpośrednio po uzyskaniu przez w/w informacji o wszczęciu przeciwko niemu postępowania komorniczego. Wpisanie daty 10.12.2013r. nie było przypadkowe ,ale miało oczywisty cel ,którym było uprawdopodobnienie ,że umowa ta została zawarta jeszcze przed uzyskaniem wiedzy o wszczęciu egzekucji. W tym miejscu zauważyć trzeba ,że zarówno 10 grudzień ,jak i 11 czy 12 grudzień 2013r. były dniami powszednimi ,zatem zastanawiającą jest okoliczność : dlaczego już w dniu 10.12.2013r. (a więc w rzekomej dacie sporządzenia umowy darowizny) nie złożono do Wydziału Komunikacji w/w umowy ,a uczyniono to dopiero po 2 dniach tj. 12.12.2013r. ?

Zgodnie z zasadami logiki odpowiedź na w/w pytanie jest jedna i wynika z faktu uzyskania w dniu 11.12.2013r. przez oskarżonego wiedzy o wszczęciu postępowania egzekucyjnego ,po powzięciu której podjął on przestępcze kroki w celu udaremnienia zaspokojenia jego wierzyciela ,a polegające na celowym darowaniu udziałów we własności samochodu O. (...) swojemu ojcu ,na podstawie antedatowanej umowy.

Na marginesie zauważa ,że do identycznej konstatacji doszedł Wydział Cywilny Sądu Rejonowego w Koninie ,gdzie w sprawie o sygn. I C 1873/15 z powództwa wytoczonego przez B. S. (1) przeciwko S. S. (2) (ojcu oskarżonego) o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną - w dniu 23.09.2015r. wydano postanowienie zabezpieczające w/w powództwo na

mocy którego zakazano S. S. (2) sprzedaży 1/2 udziału samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej (...), który to udział wcześniej był własnością dłużnika tj. oskarżonego M. S. (k.190).

Zeznania pokrzywdzonego **B. S. (1)** złożone na okoliczności objęte aktem oskarżenia oraz komornika **E. S.** wykonującej czynności egzekucyjne przeciwko oskarżonemu oraz pozostałym dłużnikom – znajdujące oparcie w orzeczeniach Wydziału Rodzinnego, Karnego i Cywilnego SR Konin oraz aktach komorniczych, będące praktycznie powieleniem faktów z nich wynikających – także zostały uznane za wiarygodne. Podkreślić należy, że zeznania te korespondują wprost ze wspomnianymi dokumentami, w związku z czym posłużyły do poczynienia ustaleń faktycznych odnośnie przebiegu postępowań cywilnych i komorniczych wobec oskarżonego. Również zeznania pozostałych dłużników jako niekwestionowane przez żadną ze stron uznano za wiarygodne, albowiem przesłuchany do sprawy w charakterze świadka **A. T.** zeznał, że aktualnie nigdzie nie pracuje i nie posiada żadnego majątku ruchomego i nieruchomości. Również **D. T.** zeznał, że nie posiada majątku ruchomego ani nieruchomości, na zaspokojenie roszczeń B. S. (1). W toku prowadzonej przeciwko niemu egzekucji komorniczej komornik zajął jego wynagrodzenie za pracę, ale zajęcie to wypadło bezskutecznie z uwagi na wysokość osiągniętych przez niego dochodów.

Wartość dowodowa pozostałych dokumentów ujawnionych na rozprawie nie budziła wątpliwości Sądu, zwłaszcza, iż nie były one kwestionowane przez strony postępowania.

Zdaniem Sądu mając na uwadze materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie i omówiony powyżej – nie ulega wątpliwości, że M. S. wyczerpał swoim zachowaniem znamiona zarzucanego mu przestępstwa. Z materiału dowodowego wynika, iż zamiarem oskarżonego było uchronienie majątku w postaci 1/2 udziału w prawie własności samochodu osobowego przed egzekucją oraz zajęciem komorniczym na rzecz B. S. (1) i uniemożliwienie egzekucji w tym zakresie. Dla bytu przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. koniecznym jest, aby istniał już wyrok sądowy w tym zakresie, który sprawca chce udaremnić, przy czym wystarczy, że działania te podejmowane są wobec mienia zagrożonego zajęciem. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 1998 r. (I KZP 9/98, OSNKW 1998, nr 7-8, poz. 31) dla bytu omawianego przestępstwa nie jest wymagane, aby w czasie podejmowania przez sprawcę działań wymienionych w art. 300 § 2 kk (w tym darowania) istniało już orzeczenie sądu lub innego organu, którego wykonanie sprawca chce udaremnić; wystarczy, że działania te podejmowane są wobec mienia zagrożonego zajęciem. W doktrynie przyjmuje się, że stan taki zachodzi nie tylko wtedy, gdy wierzyciel już wystąpił z powództwem, żądając jego zabezpieczenia, lecz także wtedy, gdy z takim powództwem jeszcze nie wystąpił, ale dłużnik wie, iż zamierza wystąpić (tak O. G. i in., Komentarz, t. II, s. 464).

Jak wynika z dowodów omówionych powyżej: taki wyrok zapadł w dniu 9 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt I C 426/09 istniał, a oskarżony był świadomy toczącego się postępowania cywilnego jak i egzekucyjnego – w wyniku którego po nadaniu wyrokowi klauzuli wykonalności co nastąpiło w dniu 20 grudnia 2011 r., wszczęto postępowanie egzekucyjne, o czym zawiadomiono oskarżonego w dniu 11.12.2013r. Zatem jego postępowanie z dnia 12.12. (...) kiedy to do Wydziału Komunikacji tut. Urzędu Miasta K., wpłynął wniosek o dokonanie zmiany w dowodzie rejestracyjnym w pojeździe marki O. (...) nr rej. (...) poprzez wykreślenie współwłaściciela M. S. z uwagi na zawartą umowę darowizny pomiędzy M. S. a S. S. (2), opatrzoną datą 10.12.2013r. - umyślnie zmierzało do udaremnienia egzekucji wszczętej z wniosku pokrzywdzonego, albowiem wyjmowało spod własności M. S. – prawo współwłasności samochodu, z którego – B. S. (2) mógł realnie zaspokoić swoje roszczenia finansowe wynikające z prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Cywilnego, tym bardziej, że egzekucja toczona wobec pozostałych dłużników z tytułu solidarnego zobowiązania do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 30 tys. złotych - okazała się bezskuteczna.

Reasumując Sąd uznał M. S. za winnego tego, że w dniu 10 grudnia 2013 r w K., działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 09 listopada 2011 r w sprawie I C 426/09 i uszczuplenia zaspokojenia swojego wierzyciela – B. S. (1), dokonał darowizny składników swojego majątku w postaci udziałów we współwłasności samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...), czym działał na szkodę wierzyciela B. S. (1) tj. popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 k.k.

Sąd skazał oskarżonego na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz wymierzył mu karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Przy wymiarze kary wobec oskarżonego Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu z art. 300§ 2 kk godzącego w prawidłowość obrotu gospodarczego oraz powagę orzeczeń organów państwowych ,a także działanie mające na celu umyślne pokrzywdzenie wierzyciela ,sprzeczne z prawomocnym wyrokiem Sądu Powszechnego.

Okolicznością łagodzącą była uprzednia niekaralność sądowa.

Sąd uznał, iż wymierzone wobec oskarżonego kary spełnią dyrektywy sądowego wymiaru kary, będą adekwatne do okoliczności czynu, a jednocześnie ich dolegliwość nie przekracza stopnia winy sprawcy. Nadto uwzględniają one również cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara powinna osiągnąć w stosunku do oskarżonych jak również stopień społecznej szkodliwości czynu, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Uznając ,że nie sprzeciwia się temu względ na społeczne oddziaływanie kary , na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk ,art 70 § 1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby.

Wymierzając oskarżonemu karę grzywny, Sąd miał na uwadze, iż wobec warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, kara ta będzie dla niego stanowiła realną dolegliwość, uświadamiającą mu w sferze materialnej nagannosc własnego zachowania. Ustalając wysokość pojedynczej stawki Sąd wziął pod uwagę sytuację rodzinną oskarżonego, który jest kawalerem ,nie posiadającym nikogo na utrzymaniu ,a także jego warunki osobiste, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Z uwagi ,iż oskarżyciel posiłkowy B. S. (2) korzystał z pomocy pełnomocnika wyznaczonego z urzędu - w oparciu o treść § 14 ust 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat M. K. kwotę 723, 24 złote tytułem zwrotu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu.

Również na podstawie w/w przepisów zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata R. M. kwotę 723, 24 złote tytułem zwrotu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę ustanowionego z urzędu ,albowiem M. S. także wyznaczono obrońcę z urzędu.

Na podstawie art. 627 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania ,za wyjątkiem opłaty uznając ,że ich uiszczenie z uwagi na pogorszenie się sytuacji finansowej byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

SSR Przemysław Kowalski

Sygn. akt II Ka 3/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Waldemar Cytrowski

Sędziowie: SSO Agata Wilczewska

SSO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale J. G. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016r.

sprawy **M. S.**

oskarżonego z art.300§2k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 15 października 2015r. sygn. akt II K 399/15

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 516,60zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielowi posiłkowemu B. S. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. M. kwotę 516,60zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

IV. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym od opłaty za to postępowanie.

R. K. W. A. W.